

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul V — Nr. 233

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 28 septembrie 1993

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
61. — Lege privind alocația de stat pentru copii	1—2	163. — Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea articolului 43 alineatul (1) din Legea audiovizualului nr. 48/1992	3
162. — Decret pentru promulgarea Legii privind alocația de stat pentru copii	2	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
62. — Lege pentru modificarea articolului 43 alineatul (1) din Legea audiovizualului nr. 48/1992	2—3	47. — Decizie cu privire la constituționalitatea art. 10 alin. (3) din Legea privind alocația de stat pentru copii	3—4

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind alocația de stat pentru copii

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — (1) Copiii în vârstă de până la 16 ani beneficiază de alocație acordată de stat.

(2) Copiii care urmează una din formele de învățământ prevăzute de lege beneficiază de alocație de stat pentru copii până la împlinirea vârstei de 18 ani.

(3) Copiii care au contractat o invaliditate încadrată în gradul I sau II, până la împlinirea vârstei de 16 ani, precum și copiii handicapați beneficiază de alocație de stat pentru copii până la împlinirea vârstei de 18 ani.

Art. 2. — Beneficiază de alocație de stat pentru copii și copiii cetățenilor străini și ai persoanelor fără cetățenie rezidenți, în condițiile legii, în România, dacă locuiesc împreună cu părinții.

Art. 3. — (1) Cuanțumul alocației de stat pentru copii este de 3.500 lei lunar și se indexează în condițiile legii.

(2) Titular al dreptului la alocație de stat pentru copii este copilul.

Art. 4. — (1) Alocația de stat pentru copii se plătește unuia dintre părinți pe baza acordului acestora

sau, în caz de neînțelegere, pe baza deciziei autorității tutelare, părintelui la care s-a stabilit, prin hotărâre judecătorească, domiciliul copilului ori căruia i s-a încredințat spre creștere și educare.

(2) Alocația de stat pentru copii se plătește și tutorelui, curatorului, persoanei căreia i-a fost dat în plasament familial copilul sau încredințat spre creștere și educare, în condițiile legii.

(3) După împlinirea vârstei de 14 ani, plata alocației de stat pentru copii se poate face direct titularului, cu încuviințarea reprezentantului său legal.

Art. 5. — (1) Copiii în vârstă de peste 7 ani care nu urmează, potrivit regulamentelor școlare, învățământul general obligatoriu nu beneficiază de plata alocației de stat pentru copii, cu excepția celor care nu sunt școlarizați din motive de sănătate dovedite prin certificat medical.

(2) Alocația de stat pentru copii nu se plătește în lunile în care copiii titulari ai dreptului se află mai mult de 15 zile în instituții de ocrotire ori asistență socială care le asigură întreținerea completă din partea statului.

Art. 6. — (1) Stabilirea dreptului la alocație de stat pentru copii se face pe baza cererii și a actelor din care rezultă îndeplinirea condițiilor de acordare a acestui drept.

(2) Cererea se face în numele copilului de către persoanele prevăzute la art. 4 alin. (1) și (2) din prezenta lege.

(3) După împlinirea vârstei de 14 ani, cererea se poate face și de către copil, cu încuviințarea reprezentantului său legal.

(4) Plata alocației de stat pentru copii se face începând cu luna următoare celei în care s-a născut copilul.

(5) În cazul în care cererea este înregistrată ulterior lunii în care s-a născut copilul, plata alocației de stat pentru copii se poate face și pentru perioadele anterioare, dar nu mai mult de 12 luni.

(6) Plata alocației de stat pentru copii încetează începând cu luna următoare celei în care nu mai sunt îndeplinite condițiile de acordare.

Art. 7. — (1) Persoanele cărora li se face plata alocației de stat pentru copii sunt obligate să comunice împrejurările care au determinat încetarea condițiilor de acordare, în termen de 15 zile de la apariția acestora.

(2) Sumele plătite necuvenit cu titlu de alocație de stat pentru copii se recuperează pe baza deciziei emise de persoana juridică care a efectuat plata alocației de stat pentru copii sau prin angajamentul de plată scris al persoanei care le-a încasat în mod necuvenit.

(3) Decizia prin care se recuperează sumele încasate necuvenit se comunică celui obligat la plată în termen de 15 zile de la emitere.

(4) Decizia de recuperare și angajamentul de plată constituie titlu executoriu de la data comunicării, respectiv de la data semnării.

Art. 8. — Alocația de stat pentru copii nu este impozabilă și nu poate fi urmărită silit decât în vederea recuperării sumelor plătite necuvenit cu acest titlu.

Art. 9. — Contestațiile formulate împotriva modului de stabilire și de plată a alocației de stat pentru copii se soluționează potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 29/1990.

Art. 10. — (1) Modul de gestionare a fondurilor destinate plății alocației de stat pentru copii și a cheltuielilor administrative aferente, precum și modalitățile de stabilire și plată a drepturilor de alocație de stat pentru copii se reglementează prin hotărâre a Guvernului.

(2) Plata alocației de stat pentru copiii în vârstă de peste 7 ani se face prin unitățile școlare.

(3) Alocația de stat pentru copii se suportă de la bugetul de stat, iar pentru copiii handicapați, din fondul de risc și de accident constituit potrivit Legii nr. 53/1992 privind protecția specială a persoanelor handicapate.

Art. 11. — (1) Prezenta lege intră în vigoare la data de 1 a lunii următoare celei în care se publică în Monitorul Oficial al României.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă art. 1—17, art. 28—30 și anexa din Decretul nr. 410/1985 privind alocația de stat și indemnizația pentru copii, ajutoarele ce se acordă mamelor cu mai mulți copii și soțiilor de militari în termen, precum și indemnizația de naștere, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare.

Această lege a fost adoptată de Senat și Camera Deputaților în ședința comună din 16 iunie 1993, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
prof. univ. dr. OLIVIU GHERMAN

p PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ION RAȚIU

București, 22 septembrie 1993.
Nr. 61.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind alocația de stat pentru copii

În temeiul art. 77 alin. (1) din Constituția României, promulgăm Legea privind alocația de stat pentru copii și dispunem publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 23 septembrie 1993.
Nr. 162.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru modificarea articolului 43 alineatul (1) din Legea audiovizualului nr. 48/1992

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Legea audiovizualului nr. 48/1992, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 104 din 25 mai 1992, se modifică după cum urmează :

Alineatul (1) al articolului 43 se modifică și va avea următorul cuprins :

„Art. 43. — (1) Societățile de televiziune private, altele decât cele prevăzute la art. 41, care la data pre-

zentei legi funcționează autorizat, își vor putea continua activitatea până la intrarea în vigoare a Legii privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune,

pe baza închirierii rețelei de transmițătoare și retranslatoare ale Regiei Autonome „Radiocomunicații”, care utilizează frecvențele Televiziunii Române.“

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 15 septembrie 1993, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
prof. univ. dr. OLIVIU GHERMAN

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 16 septembrie 1993, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

D. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ION RAȚIU

București, 22 septembrie 1993.
 Nr. 62.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru modificarea articolului 43
 alineatul (1) din Legea audiovizualului nr. 48/1992**

În temeiul art. 77 alin. (1) din Constituția României, promulgăm Legea pentru modificarea articolului 43 alineatul (1) din Legea audiovizualului nr. 48/1992 și dispunem publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 23 septembrie 1993.
 Nr. 163.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I E

cu privire la constituționalitatea art. 10 alin. (3) din Legea privind alocația de stat pentru copii

Cu adresa nr. 5/2637/1993 Guvernul României a sesizat Curtea Constituțională invocând neconstituționalitatea prevederilor art. 10 alin. (3) din Legea privind alocația de stat pentru copii.

Curtea Constituțională, în temeiul art. 3 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată că este competentă să soluționeze sesizarea, care a fost formulată și înaintată cu respectarea prevederilor art. 144 lit. a) din Constituție și ale art. 17 alin. (1) din legea sa organică.

Guvernul consideră că prevederile art. 10 alin. (3) din Legea privind alocația de stat pentru copii sunt neconstituționale întrucât nivelul alocației de stat pentru copii de 3.500 lei lunar implică o cheltuială suplimentară față de nivelul de 2.840 lei prevăzut în proiectul guvernamental, iar la acest articol nu s-a indicat precis o sursă reală care să poată asigura în fapt acoperirea acestor cheltuieli.

În drept, sesizarea se întemeiază pe dispozițiile art. 137 alin. (5) din Constituție, conform cărora nici o cheltuială nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare.

Potrivit art. 5 și art. 19 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională a solicitat celor două Camere

ale Parlamentului punctul lor de vedere asupra sesizării primite, precum și Guvernului, Ministerului Justiției, Ministerului Muncii și Protecției Sociale și Ministerului Finanțelor unele date și informații suplimentare față de cele din sesizare, necesare soluționării obiecției de neconstituționalitate.

La termenul din 5 august 1993, stabilit pentru soluționarea sesizării, Guvernul României, prin adresa nr. 158/622 din 4 august 1993, a solicitat amânarea cauzei deoarece Ministerul Justiției, care urma să elaboreze un studiu aprofundat pentru o mai bună fundamentare a obiecției de neconstituționalitate, nu îl definitivase. În consecință, prin Încheierea din data de 5 august 1993 s-a stabilit un nou termen la data de 15 septembrie 1993.

Cu adresa nr. 1/1199 din 7 septembrie 1993, Senatul a comunicat punctul său de vedere în sensul că textul în discuție trebuie completat și, ca atare, „apare ca necorespunzător prevederilor constituționale”, dacă în baza prevederilor bugetului de stat Guvernul nu are posibilitatea executării dispozițiilor art. 10 alin. (3) din lege, deoarece nivelul alocației stabilit de noua lege a fost majorat față de cel propus în proiectul guvernamental.

Camera Deputaţilor nu a comunicat punctul său de vedere.

Ministerul Muncii şi Protecţiei Sociale a comunicat la data de 9 august 1993 relaţiile solicitate, precizând influenţa socială şi financiară a principalelor prevederi noi ale legii adoptate — creşterea numărului de beneficiari cu 1.702.000 copii, a cheltuielilor anuale suplimentare cu 29 miliarde lei etc. — şi că, practic, în luna septembrie, prin efectul indexărilor, alocaţia de stat pentru copii este în medie de 3.460 lei.

Ministerul Justiţiei, căruia i se solicitase să analizeze consecinţele caracterului inseparabil al textului vizat faţă de restul reglementării, a reiterat, în esenţă, argumentele din sesizare, iar Ministerul Finanţelor a comunicat că datele şi informaţiile solicitate au fost înaintate Guvernului spre a fi avute în vedere la precizările suplimentare pe care acesta le va transmite.

De asemenea, se consideră că nu are nici o relevanţă faptul că în cursul dezbaterilor parlamentare reprezentanţii Guvernului nu au invocat problema neconstituţionalităţii art. 10 alin. (3) şi că după adoptarea legii, dar înainte de promulgare, s-ar fi constituit resursele pentru acoperirea cheltuielilor suplimentare necesare.

Cu adresa nr. 5/2657 din 8 septembrie 1993, Guvernul a reiterat, în esenţă, argumentarea din sesizare, în sensul că art. 137 alin. (5) din Constituţie presupune stabilirea concretă, pentru orice cheltuielă suplimentară, a unor resurse suplimentare.

CURTEA CONSTITUŢIONALĂ,

văzând sesizarea formulată de Guvern, punctul de vedere al Senatului şi informaţiile suplimentare primite de la Guvern, Ministerul Muncii şi Protecţiei Sociale şi Ministerul Justiţiei, reţine următoarele :

Prin art. 10 alin. (3) din Legea privind alocaţia de stat pentru copii se stabileşte că alocaţia se suportă de la bugetul de stat, iar pentru copiii handicapaţi, din fondul de risc şi de accident, constituit potrivit Legii nr. 53/1992. Această dispoziţie este inseparabilă de restul reglementărilor legii, astfel încât, dacă ar fi eli-

minată ca neconstituţională, însăşi promulgarea legii ar fi împiedicată.

minată ca neconstituţională, însăşi promulgarea legii ar fi împiedicată.

Critica formulată în sesizare se întemeiază pe interpretarea prevederilor art. 137 alin. (5) din Constituţie în sensul că ele ar presupune chiar stabilirea resurselor pentru acoperirea unei cheltuieli bugetare. În realitate, art. 137 alin. (5) are în vedere faptul că nici o cheltuielă bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanţare, cerinţă pe care legiuitorul a respectat-o de vreme ce în art. 10 alin. (3) din Legea privind alocaţia de stat pentru copii se prevede că sursa de finanţare este bugetul de stat, respectiv un fond extrabugetar pentru risc şi accident, instituit prin Legea nr. 53/1992.

Sunt două aspecte diferite : stabilirea sursei de finanţare şi insuficienţa resurselor financiare din sursa astfel stabilită. Primul aspect este legat de imperati-vele art. 137 alin. (5) din Constituţie, iar al doilea nu are caracter constituţional, fiind o problemă exclusiv de oportunitate politică, ce priveşte, în esenţă, relaţiile dintre Parlament şi Guvern. Dacă Guvernul nu are resurse financiare suficiente poate să propună modificările necesare pentru asigurarea lor, în virtutea dreptului său de iniţiativă legislativă.

Este de observat, totodată, că în cursul dezbaterii parlamentare, reprezentantul Guvernului s-a opus la majorarea cuantumului alocaţiei, deci la amendarea art. 3 alin. (1) din proiectul guvernamental, dar nu şi la adoptarea art. 10 alin. (3), neexercitându-şi dreptul de a propune un amendament în funcţie de nivelul alocaţiei ce fusese adoptat, întemeiat pe argumentele invocate în sesizare.

Nu se poate reţine nici argumentul invocat în precizările prezentate de Guvern, ulterior sesizării, în sensul că ar fi fost încălcate prevederile art. 110 alin. (1) din Constituţie, potrivit cărora, când o iniţiativă legislativă implică modificarea prevederilor bugetului de stat, este obligatorie solicitarea informării Parlamentului asupra acestor modificări. Cât timp legea a fost adoptată pe baza unei iniţiative guvernamentale, înformarea Parlamentului s-a realizat prin însăşi desfăşurarea procedurii de dezbateri.

Având în vedere considerentele expuse, văzând şi dispoziţiile art. 110 alin. (1), ale art. 137 alin. (5) şi ale art. 144 lit. a) din Constituţie, precum şi ale art. 20 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUŢIONALĂ,

În numele legii

D E C I D E :

1. Dispoziţiile art. 10 alin. (3) din Legea privind alocaţia de stat pentru copii sunt constituţionale.
2. Prezenta decizie se comunică, potrivit legii, Preşedintelui României şi se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Deliberarea a avut loc la data de 15 septembrie 1993 şi la ea au participat Vasile Gionea, preşedinte, Viorel Mihai Ciobanu, Mihai Constantinescu, Miklós Fazakas, Ion Filipescu, Antonie Iorgovan, Ioan Muraru, Florin Bucur Vasilescu şi Victor-Dan Zlătescu, judecători.

PREŞEDINTELE
CURŢII CONSTITUŢIONALE,
prof. dr. VASILE GIONEA

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

Bucureşti, 15 septembrie 1993.
Nr. 47.

EDITOR : PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAŢILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Bucureşti, calea 13 Septembrie — Casa Republicii, sector 5,
cont 30 98 12.301 B.C.R. — S.M.B.
Adresă pentru publicitate : Serviciul relaţii cu publicul şi agenţi economici, Bucureşti,
str. Blanduziei nr. 1, sector 2, telefon 6.11.77.02.
Tiparul : Tipografia „Monitorul Oficial” Bucureşti, str. Jiului nr. 163, sector 1, telefon 6.68.55.58.